

عنوان مقاله:

آسیب شناسی تعلیم و تربیت در ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات خانواده و مدرسه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

روح الله شهیازی تنک کلوره - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی

راضیه امیری دره زرگاهی - کارشناسی ارشد مهندسی فناوری اطلاعات IT

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت همواره یکی از کلیدی ترین مفاهیم در حیات علمی و معنوی بشر است و این دو محور، همیشه در کنار هم قرار گرفته است. بررسی چالشهای پیش روی آموزش و پرورش در دنیای معاصر بیانگر این حقیقت است که آموزش و پرورش در هر برهه از زمان ویژگیها و اختصاصات مخصوص به خود را دارد. تنوع نیازهای فراگیران در دنیای فراصنعتی و لزوم توجه به آنها نیاز به یک همگرایی وسیع در سه سطح اساسی اجتماع، خانواده، و مدرسه دارد. فعالیت های پرورشی در مدارس برای تربیت دانش آموزان انجام می شود و تفکر غالب آن است که این فعالیت ها به تربیت دینی و اخلاقی می انجامد. آموزش و پرورش از مهمترین نهادهای اجتماعی می باشد. در واقع، کیفیت فعالیت سایر نهادهای اجتماعی تا اندازه زیادی به چگونگی عملکرد آموزش و پرورش بستگی دارد. کیفیت در حال حاضر یکی از محورهای اصلی همه مباحث آموزشی است و ارتقای آن مهمترین وظیفه وزارت آموزش و پرورش است. رور عملکرد فعلی نظام آموزش و پرورش نشان می دهد که آموزش و پرورش ایران در زمینه بهبود کیفی و بسط عدالت در سال های گذشته عملکردی رو به زوال داشته و فقط توانسته است در شاخص های مربوط به دسترسی به آموزش عمومی عملکرد موفق داشته باشد. لذا در این بخش به مسائل عمده ای می پردازیم که آموزش و پرورش کشور با آن ها روبروست و سپس آسیب های اصلی را با توجه به میزان تاثیرگذاری آن ها شناسایی کنیم.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، تعلیم، تربیت، ایران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1996473>

